

den ikke har bidraget til at skabe en Atmosfære af Mistillid paa Grund af den uortodokse Finanspolitik, Regeringen har ført. Dette er i og for sig ingen ringe Fortjeneste, men det maa dog herved erindres, at den stadige Stigen i Valutareserverne, som bl. a. særlig de gunstige Betingelser for Udenrigshandelen har fremkaldt, har givet Banken og andre mindst mulig Anledning til at blive ængstelig for Følgerne af den fulgte Ekspansionspolitik.

Der er saaledes næppe Tvivl om, at Forf. i det hele taget i nogen Grad overvurderer baade den Visdom, der ligger bag ved Sveriges økonomiske Politik i de senere Aar, og den Andel, Økonomerne har i denne, og undervurderer Betydningen af de heldige ydre Omstændigheder, men det kan dog næppe benægtes, at de svenske Økonomer faktisk har øvet en vis Indflydelse paa Regeringens Holdning under Krisen.

Foruden denne Beskrivelse af den økonomiske Udvikling og Politik indeholder Bogen som nævnt en Redegørelse for svensk økonomisk Teori. Denne Fremstilling er i det store og hele korrekt og saare værdifuld overfor en Læsekreds, der ikke er istand til at sætte sig ind i svensk økonomisk Literatur, og den er ogsaa af Værdi for Læsere i de andre nordiske Lande, der ønsker en Oversigt over de forskellige Retninger indenfor svensk Økonomi og deres indbyrdes Paavirkning.

Jørgen Pedersen.

Ejnar Lomholt: KONJUNKTURER OG TOTAL KØBEKRAFT. I Kommission hos Gad. København 1936. 39 S.

Formaålet med denne lille Bog er at belyse Konjunkturernes reelle Omfang med Henblik paa Svingninger i Befolkningens Indtægt og Formue modsat Svingningerne i Pengeindtægten og Formuens nominelle Værdi.

Hovedresultatet af Undersøgelsen er, at de reelle Svingninger er relativt smaa, og at man derfor, naar man hæfter sig ved de nominelle Værdier, faar en overdreven Forestilling om Konjunkturbevægelsernes Betydning for Samfundet.

Den Fremgangsmaade, Forf. benytter, er at dividere de nominelle Værdier med det officielle Indeks for Leveomkostningerne. Resultatet bliver, at der har været en trendmæssig reel Stigning i saavel Indtægt som Formue over den Periode fra 1920 til 29, som han beskæftiger sig med.

Fremgangsmaaden er tvivlsom fra mere end et Synspunkt; særlig synes det yderst betænkeligt at beregne »Realformuen« paa denne Maade, idet Formueværdierne jo er en Kapitalisering af de forventede gennemsnitlige Indtægter af Formuen. Naar derfor Formueværdierne holdes oppe under en Depression, mens Leveomkostningerne falder, faar man en Stigning i Realformuerne, og omvendt under en stærk Konjunkturstigning.

Resultatet bliver derfor ogsaa det mærkværdige, at »Realformuen« stiger under Depressionen i 1921—22, men falder under Inflationen i 1923—24. Iøvrigt synes det mig mere rimeligt i en Undersøgelse som denne at lade Formuen ude af Betragtning og nøjes med at undersøge Indkomsten.

Mens saaledes Fremgangsmaaden synes mig tvivlsom, maa det paaskønnes, at Forfatteren har samlet et saa stort Materiale og analyseret det saa indgaaende.

Jørgen Pedersen.